

kaldt dette Forslag til en Forandring. Jeg skal ikke beskrive, at det er besværligt for Præsterne, at de skulle bestyre Fattigvæsenet i de paagældende Kommuner; men en Ting synes jeg rigtignok, skulde gaa forud for en Forandring, nemlig en Erklæring fra vedkommende Kommuner, om de have noget Ønske at fremsætte i saa Henseende; saa kunne vi jo overveje de Ønsker og de Udtalelser, der fremkomme fra Kommunerne, om det er rigtigt at gaa i denne Retning. Thi vi maa jo huske paa, at dette Lovforslag, som jeg ikke skal gaa ind paa at omtale Enkeltheder i, gaar ikke alene ud paa at omhandle, hvorledes Kommunernes Sager skulle styres og forvaltes, men ogsaa, at de faste Ejendomsstatter skulle opkræves efter andre Skattegrundlag. Vi maa altsaa være klare over, at det er en omfattende Reform. For mig staar det nu saaledes, at, hvis man skal foretage en Reform paa dette Omraade, skal man se, dersom det er muligt — jeg tør ikke udtale noget bestemt om det nu paa dette Tidspunkt — at komme bort fra den Mellemting, og jeg kunde ønske, at man gjorde Købstadkommunallovens Bestemmelser gældende i det hele taget i de foreliggende Tilfælde, kun mulig med nogle Æmpelejer. Med Hensyn til Skattegrundlaget kan jeg ikke se rettere, end at man, hvis der skal være nogen Forandring i den Henseende, kan gaa den Vej, man gif for Sundbyernes Kommunes Vedkommende i afvigte Samling. Det forekommer mig, at man der traf et ret praktisk Grundlag for Skatternes Opkrævning. Jeg skal ikke gøre nogen Indvending mod, at Lovforslaget nu gaar videre, og at det bliver underkastet en grundig Behandling, men det forekommer mig nødvendigt, at man faar en Udtalelse fra de paagældende Kommuner.

Judenrigsministeren (Singer slev):

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 1te Valgkreds (Bertelsen) bemærkede, at de vedkommende Kommuner havde ikke kaldt paa denne Lov, og forlangte bestemt, at der skulde være Ønske i Kommunerne om ny Lovbestemmelser, forinden man giver saadanne. Jeg tør ikke sige i dette Øjeblik, at Kommunerne have kaldt paa denne Lov, men at der i adskillige og i mange Henseender maa være Trang og Ønske der om ny Bestemmelser, derom tvivler jeg ikke; thi det maa erindres, at der er en Låne i Lovgivningen. Man har givet en ny Lov for Købstadkommunerne, og en ny Kommunallov for Landet, 1868 og 1867. Straks derefter var der fremme en Lov om Handelspladser, men den blev ikke gennemført. Saa siger

det ærede Medlem: Det er Præsterne, der have kaldt paa denne Lov. Nej, det er ikke Præsterne, der have kaldt paa denne Lov; men det ærede Medlem vil finde, at i et Lovforslag, der var fremsat af Kultusministeren i Hjørring om den kirkelige Ordning paa Frederiksberg, var det forudsat, at Præsten der ikke skulde være Formand i Fattigvæsenet. For saa vidt har altsaa et andet Ministerium rørt ved denne Sag, og det har gjort, at man har nogen Høje til nu at tage den op. Det er dog naturligvis ikke Hovedgrunden. Hovedgrunden er, at der virkelig er Trang til at saa den gennemført. Det ærede Medlem mente, at man skulde nærmest kopiere Købstad-Kommunalreglerne, dog med nogle Analogier med en i Hjørring gennemført Lov om Sundbyerne. Det sidste kan der ganske vist være noget i, men jeg vil gøre opmærksom paa, at dette Lovforslag kommer Købstad-Kommunalloven saa nær, som paa nogen mulig Maade forlanges kan. Det blev jo sagt af den ærede første Taler, at der er fuldt op af mange bejndelige Ting i Bestemmelserne for disse Kommuners Styrelse, blandt andet det, at man ikke behøvede at have Indfødsret paa Frederiksberg, for at være kommunal Bælger. Husker jeg ret, har det ærede Medlem jet rigtigt, det behøves ikke. Det var noget, man den Gang ikke havde for Øje. Jeg tror ikke, at der findes nogen Bestemmelse i Loven af 29de December 1857, der kræver Indfødsret, en Bestemmelse, der findes i alle andre Kommunallove. Deraf følger, at man paa Frederiksberg kan være Bælger uden at have Indfødsret, naar man blot er Underkøbt. Det er dog ikke det væsentlige, men jeg vil gøre opmærksom paa en Anomali, som er af en ganske alvorlig Bestaffenhed; det er, at i Handelspladserne er Præsten stadig Formand for Fattigudvalgene, men i Landkommunerne saa vel som i Købstadkommunerne er Fattigvæsenet udsondret fra det tidligere Forhold, hvor han var født Formand, saaledes at han nu kun har med Skolevæsenet at gøre; medens han endnu er født Formand for Fattigudvalgene eller Fattigbestyrelsen i disse Kommuner. Jeg skulde tro, at i Frederiksberg er det noget anderledes, og at man der ikke udøver denne Bestemmelse, thi det vilde være umuligt for Præsten der, under saa store Forhold. Men jeg vil dog spørge, om det ikke er nok Grund til at tage denne Sag op til alvorlig Overvejelse. Tidligere var det noget, man var meget imod i Rigsdagen, at Præsterne skulde have dette fødte Formandskab; og det har man da ogsaa ellers afkaffet, altsaa antager jeg ogsaa, at man nu